

G Ł O S PARAFIALNY

Parafia p.w. Świętego Krzyża w Jaworznie-Jeleniu

ul. Zwycięstwa 33 43-608 Jaworzno

konto: 95 1020 2528 0000 0502 0157 8137

Numer 99 15 kwiecień 2012 <http://www.parafijajelen.pl> e-mail: gazetka.jelen@op.pl

Kancelaria Parafialna czynna: wtorek: 16⁰⁰ – 17³⁰ czwartek: 16⁰⁰ – 17³⁰ sobota: 8³⁰ - 10⁰⁰

Biblioteka Parafialna : w każdą środę 16⁰⁰ - 18⁰⁰

Zamyślenia nad Słowem Bożym

Każdy, kto wierzy, że Jezus jest Mesjaszem, z Boga się narodził i każdy miłujący Tego, który dał życie, miłuje również tego, który życie od Niego otrzymał. Po tym poznajemy, że miłujemy dzieci Boże, gdy miłujemy Boga i wypełniamy Jego przykazania, albowiem miłość względem Boga polega na spełnianiu Jego przykazań, a przykazania Jego nie są ciężkie. Wszystko bowiem, co z Boga zrodzone, zwycięża świat, tym właśnie zwycięstwem, które zwyciężyło świat, jest nasza wiara. A kto zwycięża świat, jeśli nie ten, kto wierzy, że Jezus jest Synem Bożym? Jezus Chrystus jest Tym, który przyszedł przez wodę i krew, i Ducha, nie tylko w wodzie, lecz w wodzie i we krwi. Duch daje świadectwo: bo Duch jest prawdą. 1J 5,1-6

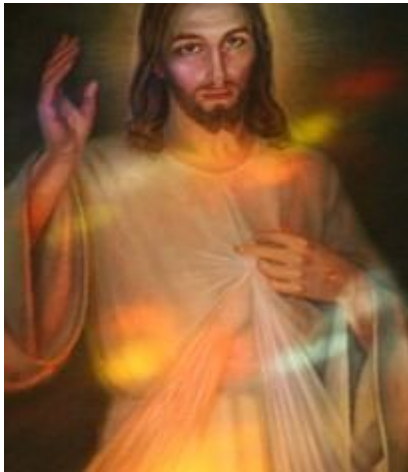
Wiara w Jezusa, Bożego Mesjasza otwiera człowieka na miłość Boga i dar nowych narodzin. Nie uznać w Jezusie Mesjasza, to twierdzić, że Bóg nie interesuje się losem człowieka uwikłanego w grzech, że ciągle zwleka z jego uwolnieniem, że jest wręcz niemiłosierny. To może prowadzić do tego, że człowiek będzie szukał innych Mesjaszy lub będzie próbował zbawić siebie, uwolnić się o własnych siłach, zapominając, że o własnych siłach można uciec z więzienia, ale nie można uwolnić się z grzechu. Tymczasem w Jezusie Bóg wypełnił daną człowiekowi przez proroków obietnicę zbawienia. Kiedy człowiek otwiera się na Jezusa Mesjasza, skutkuje to nowymi narodzinami. W człowieku umiera stary człowiek, człowiek grzechu a rodzi się nowy człowiek, człowiek Bożej łaski. Czy ja wierzę, że Jezus jest zapowiedzianym przez proroków Mesjaszem? Czy wierzę, że w Jezusie Bóg okazał mi swoje wielkie miłosierdzie, mi, grzesznikowi? Czy regularnie z tego daru korzystam w sakramencie pokuty? Czy nie szukam innych Mesjaszy lub też nie próbuję się zbawić o własnych siłach? Czy nowy człowiek, człowiek Bożej łaski jest we mnie coraz mocniejszy a stary człowiek, człowiek grzechu, coraz słabszy? Człowiek, który narodził się z Boga do nowego życia, to człowiek nie tylko rozmiłowany w Bogu, ale też miłujący bliźniego. To również człowiek sumiennie wypełniający Boże przykazania. Boża miłość sprawia, że potrafi on sprostać wymaganiom w nich zawartych i nie przeżywać ich jako życiowego obciążenia. One nie są dla niego ciężkie. Człowiek ten ma też mentalność zwycięzcy. On zwycięża mocą swej wiary.

Czy jestem rozmiłowany w Bogu? Czy kocham też moich bliźnich miłością konkretną i codzienną? Czy wypełniam sumiennie Boże przykazania? Czy nie traktuję ich jako życiowego obciążenia? Czy zdaję sobie sprawę, że nie są one ciężkie choć wymagające? Czy zdaję sobie sprawę, że nie muszę zazdrościć Justynie Kowalczyk zwycięstw w Pucharze Świata, ale i ja mogę siłą wiary, wiary w Jezusa Mesjasza, zwyciężać to, co w tym świecie złe i grzeszne? Czy zwyciężam, czy też od razu się poddaję, nie podejmując walki, zmagania? Justyna walczy i pragnie zwyciężać, aby zdobywać kolejne punkty, a w końcowym rezultacie kryształową kulę, ja o to, aby świat był lepszy i piękniejszy, a w ostatecznym rezultacie Boży. Jak wiemy Ona niekiedy przegrywa, ale nigdy się nie poddaje. A ja?

Uczynię konkrety czyn miłosierdzia: odwiedzin chorego, pocieszenie strapionego, umocnienie wąpiącego, nakarmienie głodnego, odzianie nagiego, modlitwa za żywych i zmarłych i inne. O godzinie 15.00 w duchowej łączności z Łagiewnickim Sanktuarium odmówię koronkę do Bożego Miłosierdzia.

Święto Miłosierdzia Bożego

„Jestem miłością i miłosierdziem samym” – mówił o sobie Jezus, prosząc siostrę Faustynę, żeby ogłosiła to orędzie całemu światu. Pan Jezus wskazał s. Faustynie pięć sposobów, w jaki ludzie mogą wypraszać zbawienie dla siebie i całego świata.

Koronkę do Miłosierdzia Bożego, modlitwę przed obrazem Jezusa Miłosiernego z napisem: „Jezu, ufam Tobie”, modlitwę w godzinie konania Chrystusa na krzyżu, zwaną Godziną Miłosierdzia (godz. 15.00), obchodzenie święta Miłosierdzia i szerzenie czci Miłosierdzia Bożego modlitwą, słowem i czynem.

Kościół katolicki obchodzi w pierwszą niedzielę po Wielkanocy, w tym roku 15 kwietnia, ustanowione przez Jana Pawła II Święto Miłosierdzia Bożego. Kult Bożego Miłosierdzia związany jest z objawieniami skromnej zakonnicy ze zgromadzenia Matki Bożej Miłosierdzia, Faustyny Kowalskiej, której w 1935 roku objawił się Jezus, polecając jej by głosiła orędzie o Bożym Miłosierdziu całemu światu. 17 sierpnia 2002 r., podczas pielgrzymki do Polski, Jan Paweł II zawierzył cały świat Bożemu Miłosierdziu i poświęcił sanktuarium w Krakowie Łagiewnikach. Na całym świecie są miliony czcicieli Bożego Miłosierdzia. W samych Stanach Zjednoczonych mieszka ich ok. 800 tys. Kult jest bardzo rozpowszechniony także w Ameryce Południowej i Afryce, jak i w takich krajach, jak Filipiny, Korea i Nowa Zelandia. W kwietniu 1993 roku Jan Paweł II beatyfikował s. Faustynę Kowalską i ogłosił jej święto, a 30 kwietnia 2000 roku dokonał jej uroczystej kanonizacji.

Kult Bożego Miłosierdzia

Kult Miłosierdzia Bożego zaczął się rozwijać wkrótce po śmierci s. Faustyny, zwłaszcza w latach II wojny światowej. Żołnierze polscy roznieśli orędzie o Bożym Miłosierdziu na cały świat. Dzięki Polakom z armii Andersa, utworzonej w 1941 roku w ZSRR, kult miłosierdzia dotarł do Iranu, Palestyny, Libanu, Egiptu, a stamtąd – do Afryki i Włoch. Wielkie zasługi w szerzeniu kultu poza granicami oddał marianin ks. Józef Jarzębowski, który podczas okupacji wyostał się z Wilna wywożąc memoriał o nabożeństwie do Miłosierdzia Bożego ks. Michała Sopoćki i dotarł w niemal cudowny sposób do Stanów Zjednoczonych, podróżując przez Syberię i Japonię. Jeszcze w czasie wojny pojawiły się teksty nowenny, koronki oraz litanii do Miłosierdzia Bożego w językach: niemieckim, litewskim, francuskim, włoskim i angielskim. W 1943 r. krakowski spowiednik s. Faustyny, o. J. Andrasz, jezuita, poświęcił obraz namalowany przez Adolfa Hyłę według wizji s. Faustyny i ofiarowany do klasztornej kaplicy jako wotum za ocalanie rodziny z wojennej zawieruchy. O. Andrasz zapoczątkował też uroczyste nabożeństwo ku czci Miłosierdzia Bożego. Kaplica, która służyła dotąd siostram i wychowankom, stała się miejscem publicznego kultu. Już w następnym roku o. Andrasz poświęcił drugi obraz Jezusa Miłosiernego pędzla A. Hyły, dopasowany wielkością do wnęki bocznego ołtarza. Kult Miłosierdzia Bożego ma bardzo bogatą i burzliwą przeszłość. W latach 1959–1979 obowiązywało nawet ograniczenie tego kultu. Od 1946 roku w sprawę zaangażowali się biskupi polscy. W 1948 roku skierowana została wyraźna prośba do Stolicy Apostolskiej o ustanowienie święta Miłosierdzia Bożego w myśl poleceń, które otrzymała s. Faustyna (Dzienniczek, nr 49,88,1530). 27 lutego 1948 r. rozgłoszonia Radia Watykańskiego nadała audycję o siostrze Faustynie i jej posłannictwie. Pod koniec lat 50, według M. Winowskiej – autorki biografii s. Faustyny, postać apostołki Miłosierdzia Bożego znana była w całej Europie, obu Amerykach, w Australii, w wielu krajach Azji i Afryki. Obrazek Jezusa Miłosiernego z podpisem „Jezu, ufam Tobie” doczekał się aż 60 wersji językowych. W Polsce istniało już wiele ośrodków, w których czczono Boże Miłosierdzie.

W tej sytuacji tak dynamicznie rozwijającego się kultu, sporym zaskoczeniem była Notyfikacja Kongregacji Św. Oficjum z 6 marca 1959 roku, która wprowadzała wyraźne ograniczenie kultu w formach zaproponowanych przez s. Faustynę. Wątpliwości związane były nie tyle z samym kultem, co wynikały z pewnych nieprawidłowości w jego formach. Tym niemniej usunięte zostały obrazy ze świątyń. Zaprzeszono organizowania nabożeństw. Jedynym miejscem, gdzie za zgodą władz kościelnych, w ołtarzu głównym pozostał obraz Jezusa Miłosiernego był kościół w Dolinie Miłosierdzia Bożego, nieopodal Jasnej Góry. Tu też trwał, a nawet rozwijał się kult. Wołanie o Miłosierdzie Boże dla świata nabierało rozmachu. Wzrost pobożności stał się wyzwaniem dla duszpasterzy. Przy kościele powstał Ośrodek Studium Miłosierdzia Bożego. Kościół dostrzegał bowiem konieczność teologicznego pogłębienia, czym jest Miłosierdzie Boże i jaka forma kultu jest rzeczywiście poprawna. Konieczne było podjęcie działania w kierunku oczyszczenia kultu z niewłaściwych naleciałości powstałych wskutek zbyt powierzchownego i wadliwego odczytania treści objawienia danego s. Faustynie. Od roku milenijnego 1966 w Ośrodku miały miejsce sympozja, w których uczestniczyli dogmatycy, liturgiści, bibliści, zarówno duchowni, jak i świeccy. Podejmowane były tematy teologii Miłosierdzia Bożego, apostołstwa jako odpowiedzi człowieka na wezwanie Miłosiernego Boga oraz zależności, jakie zachodzą między Bożym Miłosierdziem a zbawieniem i życiem wiecznym. Pieczę nad całością sprawował kard. Stefan Wyszyński, jako prymas Polski, a z ramienia Komisji ds. Nauki Katolickiej Episkopatu Polski – kard. Karol Wojtyła. Równoległe nie gasł żar pobożności. Ograniczenie wydane przez Kongregację wpłynęło jednak bardzo pozytywnie. Kult Miłosierdzia Bożego dojrzał, pogłębił się i rozwinął, przynosząc zbawienne owoce. Pozostawienie sprawy kultu „roztropnemu uznaniu” polskich biskupów okazało się wielką mądrością. Pasterze z troską i miłością bowiem wsłuchali się w rytm życia religijnego wiernych. W duchu pasterskiej miłości wspierali to, co ich zdaniem, było przejawem

autentycznej pobożności chrześcijańskiej. Pod ich opieką odbywały się nabożeństwa w świątyniach Krakowa, Warszawy, Łodzi, Poznania, Gdańska, Wrocławia, Częstochowy, Białegostoku i wielu innych miejscowości. Zaś do Stolicy Apostolskiej kierowane były nieustannie prośby o oficjalne i pełne uznanie kultu. To wszystko złożyło się na to, że w kwietniu 1978 roku Kongregacja Nauki Wiary wydała nową Notyfikację. W odpowiedzi na liczne zapytania, szczególnie z Polski: czy zakazy z 1959 roku są nadal aktualne, Kongregacja „biorąc pod uwagę głęboko zmienione okoliczności oraz licząc się ze zdaniem polskich ordynariuszy” oświadczyła, że zakazy i ograniczenia z 1959 roku zostały uchylone.

Wierny Bóg i niewierny człowiek

Już w Starym Testamencie Bóg objawia się jako miłosierny. Miłosierdzie jest przymiotem Boga, który ukazuje się najwyraźniej, gdy – pomimo niewierności członków ludu wybranego – pozostaje wierny zawartemu z nimi Przymierz. Kiedy w momencie objawienia na Synaju lud uczynił sobie złotego cielca, Bóg nie zapalał gniewem wobec bałwochwalców, lecz przedstawił się Mojżeszowi jako „Bóg miłosierny, litościwy, cierpliwy, bogaty w łaskę i wierność” (Wj 34, 6). Całe dzieje Starego Przymierza ukazują lud, który – mimo iż odchodzi od Boga, zdradza go, grzeszy – doświadcza troski Boga, pochylającego się nad nim i okazującego mu miłosierdzie. W mowach proroków i w psalmach miłosierdzie Boże jest wyrazem potęgi miłości, która jest większa niż grzech, niż największa nawet niewierność ludu. Miłosierny Bóg stale wychodzi na przeciw ludowi, dając mu szansę pokuty i nawrócenia. Wciąż także objawia swoją gotowość do przebaczenia. W Nowym Testamencie miłosierdzie staje się znakiem rozpoznawczym Mesjasza. Jego dzieła miłosierdzia są wystarczającą odpowiedzią na pytanie uczniów Jana Chrzciciela: czy Ty jesteś tym, który ma przyjść (zob. Łk 7, 19). W czasie swojej misji Jezus daje świadectwo o miłosierdziu Bożym „głosząc Ewangelię o Królestwie” (Mt 4,23), odpuszczając grzechy (Mt 9, 2) oraz „lecząc wszelkie choroby i wszelkie słabości wśród ludu” (Mt 4, 23). Postawę miłosiernego Boga wobec grzesznego człowieka Chrystus ukazał w przypowieści o synu marnotrawnym. Papież Jan Paweł II zwraca uwagę, że przypowieść ta w sposób dogłębny wyraża rzeczywistość nawrócenia. Nawrócenie jest zaś najbardziej konkretnym przejawem obecności miłosierdzia w ludzkim świecie. Ojciec Święty podkreśla bowiem, że miłosierdzie nie polega na najbardziej nawet współczującym spojrzeniu na zło moralne, fizyczne czy materialne. „W swoim właściwym i pełnym kształcie miłosierdzie objawia się jako dowartościowywanie, jako podnoszenie w górę, jako wydobywanie dobra spod wszelkich nawarstwień zła, które jest w świecie i w człowieku. W takim znaczeniu – podkreśla Papież – miłosierdzie stanowi podstawową treść orędzia mesjańskiego Chrystusa oraz siłę konstytutywną Jego posłannictwa” („Dives in misericordia”, 6). Szczytem jednak objawienia miłosierdzia Bożego jest misterium paschalne, czyli męka, śmierć i zmartwychwstanie Chrystusa. W całych dziejach zbawienia „Krzyż stanowi najgłębsze pochYLENIE SIĘ Boga nad człowiekiem, nad tym, co człowiek – zwłaszcza w chwilach trudnych i bolesnych – nazywa swoim losem” (jw. 13). Człowiek przytłoczony cierpieniem, a często własnym grzechem i jego niszczącymi konsekwencjami skłonny jest myśleć, że jest igraszką w rękach Boga, tymczasem Bóg dla ocalenia człowieka nie zawahał się wydać swojego Syna, aby przez Krzyż dokonał zbawienia. Miłosierdzie „jako doskonałość nieskończonego Boga jest również nieskończone” – pisze ojciec Święty, dodając, że niewyczerpana jest także gotowość Boga w przyjmowaniu powracających marnotrawnych synów. Ograniczyć ją może tylko upór człowieka, brak dobrej woli, gotowości nawrócenia, czyli pokuty.

„Błogosławieni miłosierni, albowiem oni miłosierdzia dostąpią” – mówi Chrystus w Kazaniu na Górze. Człowiek jest powołany do tego, by naśladować doskonałość Boga. „Wpatrując się w Niego – powiedział Papież–Polak podczas kanonizacji s. Faustyny – jednocząc się z Jego ojcowskim sercem, stajemy się zdolni patrzeć na braci nowymi oczyma, w postawie bezinteresowności i solidarności, hojności i przebaczenia. Tym wszystkim jest właśnie miłosierdzie! – podkreślił z naciskiem. 17 sierpnia 2002 r. Jan Paweł II zawierzył cały świat Bożemu Miłosierdziu i poświęcił sanktuarium w Krakowie Łagiewnikach. „Pozwól wszystkim mieszkańcom ziemi doświadczyć Twojego miłosierdzia, aby w Tobie, trójjedyny Boże, zawsze odnajdywali źródło nadziei” – modlił się Papież i prosił Boga, by uleczył ludzką słabość i przewyciężył wszelkie zło. Mówiąc o dramatach współczesnego świata podkreślił: „Potrzeba miłosierdzia, aby wszelka niesprawiedliwość na świecie znalazła kres w blasku prawdy”. Bądźcie świadkami Bożego Miłosierdzia ! – wezwał swych rodaków Jan Paweł II następnego dnia, w czasie Mszy św. beatyfikacyjnej na krakowskich Błoniach w niedzielę 18 sierpnia. Papież zaapelował, aby Polacy kierowali się nową „wyobraźnią miłosierdzia”, w służbie najbardziej potrzebującym.

NIEDZIELA MIŁOSIERDZIA 15.04.2012R.

1. Dzisiaj druga niedziela wielkanocna, czyli Miłosierdzia Bożego. Można zyskać odpust zupełny na zwykłych warunkach za udział w pobożnych praktykach spełnianych ku czci Bożego Miłosierdzia w kościele lub za odmówienie przed Najświętszym Sakramentem modlitwy Ojciec nasz, Wierzę w Boga, dodając wezwanie do Pana Jezusa miłosiernego, np. Jezu miłosierny, ufam Tobie. Ofiary z dzisiejszej niedzieli są w połowie przeznaczone na Caritas, czyli dzieła miłosierdzia kościoła.

2. Dziękujemy parafianom z ul. Bożka, za posprzątanie kościoła i złożenie ofiary na kwiaty. W przyszłą sobotę o tę posługę prosimy mieszkańców ul. Bożka- druga połowa.
3. W środę na Mszy św. o g. 18.00 spotykają się rodzice dzieci klas II-ich.
4. W czwartek, 19 kwietnia, w 7 rocznicę wyboru Ojca św. Benedykta XVI, Jego posługiwanie zawieramy Zmartwychwstałemu Panu.
5. Przypominamy i zachęcamy do wyjazdu na pielgrzymkę na Litwę.
6. Zachęcamy do nabywania prasy katolickiej.
7. Intencje mszalne są wywieszane w gablocie.

INTENCJE MSZALNE 16.04.- 22.04.2012R.

Poniedziałek 16.04.12.

7.00 1) + Józefa i Franciszek Proksa 2) + Tadeusz Hodura i rodzice z obu stron

18.00 + Maria Suska 1r.śm.- od siostry

Wtorek 17.04.12.

7.00 + Bronisława Dyląg- od rodz. Dziubek i Olech

18.00 1) + Grażyna Łukasik- od brata Artura z rodziną 2) + Szczepan i Antonina Palka, s. Stanisław, c. Alfreda

Środa 18.04.12.

7.00 + Franciszek i Józefa Proksa

18.00 1) Z Koła RM 2) + Bronisława i Władysław Dyląg i s. Tadeusz- od córki Władysławy i wnuków

Czwartek 19.04.12.

7.00 1) + Natalia Radosz- od sąs. z ul. Dolnej 2) + Grażyna Łukasik- od babci Salomei

18.00 + Władysław Sojka 12r.śm.

Piątek 20.04.12.

7.00 + Bronisława Dyląg- od rodziny Kępków i Huberów

18.00 1) + Józefa 3r.śm. i Antoni 44r.śm.- od córki z rodziną 2) + Halina Proksa- od sąs. z ul. Zelwerowicza

Sobota 21.04.12.

7.00 1) + Zbigniew Piłat 4r.śm.- od rodziców 2) + Grażyna Łukasik- od babci Janiny

18.00 + Leokadia i Stanisław Grabowscy- od corki Teresy z rodziną

Niedziela 22.04.12

7.00 1) Bogu w wiadomej intencji 2) + Eugeniusz Pluta- od żony

9.00 1) + Wojciech Szkarłat – od syna z rodziną

2) + Józef 14r.śm. i Weronika Rudzcy, Józef 33r.śm. i Eugenia Żurawik

11.00 O zdrowie i bł. Boże dla Daniela Gatnar w 1r.ur. oraz o wszelkie łaski dla rodziców Marty i Michała w 5r. ślubu

15.00 + Genowefa Tosza 10r.śm.- od córek z rodzinami 18.00 + Martyna Jaroń

INTENCJE MSZALNE 23.04.-29.04.2012R.

Poniedziałek 23.04.12.

7.00 + Natalia Radosz- od ucz. Pogrzebu 18.00 + Jerzy Żurawik

Wtorek 24.04.12.

7.00 + Natalia Radosz- od rodziny Murzyn

18.00 1) + Halina Proksa- od bratowej Janiny z rodziną 2) + Grażyna Łukasik- od kuzynki Wiesi z rodziną z Pniowa

Środa 25.04.12.

7.00 + Bronisława Dyląg- od rodziny Żurawików i Kordelów

18.00 1) + Eugeniusz Pluta- od córki Izabeli z rodziną 2) + Zygmunt i Janina Smalcerz

Czwartek 26.04.12.

7.00 + Grażyna Łukasik- od chrzestnej z rodziną

18.00 1) + Władysława i Mieczysław Siwek i rodzice z obu stron

2) + Szymon Mazur 4r.śm.- od Angeliki i Kasi z rodzicami

Piątek 27.04.12.

7.00 + Natalia Radosz- od Rusinków i Baranów z Kosówek

18.00 1) + Grażyna Łukasik- od Justyny z rodziną 2) + Jerzy Jakubecki- od rodziny Merchutów

Sobota 28.04.12.

7.00 1) Dziękczynna na zakończenie 9- miesięcznej nowenny 2) Dziękczynna w 70ur. Heleny Hodura

18.00 O zdrowie i bł. Boże dla Elżbiety i Franciszka Tabaszewskich w 40r.ślubu- od córek z rodzinami i syna

Niedziela 29.04.12.

7.00 + Bronisława Dyląg- od Koła RM 9.00 + Bronisław Szal i rodzice z obu stron

11.00 W 25r.śl. Jolanty i Grzegorza Boba- od mamy 15.00 + Józef Kuśnierz 20r.śm.- od żony i dzieci

18.00 + Mariusz Tyrna- od rodziny Wojtanowicz i Fryderyka w 40r.śl.